

УДК 620.91:656.2.003.13

**ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ
РОБОТИ ЗАЛІЗНИЧНОГО
ТРАНСПОРТУ УКРАЇНИ ЗА РАХУНОК
ЕНЕРГОЗБЕРЕЖЕННЯ**

*Позднякова Л.О., д.е.н., професор,
Лакуста Г.Г., здобувач (УкрДАЗТ)*

Ступінь розвитку економіки, та, відповідно, рівень життя населення будь-якої країни безпосередньо пов'язані з кількістю енергії, що споживаються. Якщо до недавнього минулого головним фактором розвитку економіки було збільшення споживання матеріальних і енергетичних ресурсів, то найактуальнішим питанням сьогодення є підвищення ефективності їх використання. Тому, на сучасному етапі розвитку народного господарства, економія паливно-енергетичних, матеріальних, трудових та інших ресурсів є найважливішим завданням вітчизняних підприємств. У зв'язку з цим виникає потреба в розробці сучасних технологій та проведенні організаційно-технічних й економічних заходів щодо енергозбереження. В процесі функціонування залізничного транспорту споживання електроенергії є невід'ємною складовою для подальшого розвитку та реформування галузі. Однак питання енергозбереження та економічного використання енергоресурсів залізничного транспорту стають дедалі актуальнішими, адже за останні роки вартість паливно-енергетичних ресурсів зростає декілька разів і тенденція зростання зберігається.

Питання енергозбереження, яке сприяє економічному росту як залізничного транспорту, так і економіки країни в цілому, є одною з найактуальніших тем на сьогодні. Задоволення потреб суспільства безпосередньо залежить від створення благ, а блага в свою чергу вимагають все більшу кількість енергоресурсів для їх виробництва. Необхідно скоротити використання енергоресурсів, тому що в майбутньому проблема їх обмеженості може виявитися нерозв'язною і привести до фатальних економічних, екологічних, політичних та інших наслідків.

На підставі вищезазначеного було зроблено науково-економічне дослідження з використанням сучасних методів та розроблені пропозиції, які спрямовані на вирішення основного питання підвищення ефективності роботи залізничного транспорту за рахунок раціонального використання енергоресурсів. Оскільки залізничний транспорт у структурі експлуатаційних витрат займає близько 18% енерговитрат, то розробка пропозицій спрямованих на їх скорочення, була покладена в основу дослідження.

Виходячи з вище сказаного, треба відмітити основні завдання для рішення питань енергозбереження на підприємствах залізничного транспорту. У результаті зробленого системного аналізу було встановлено що:

- Обладнання, яке використовується не відповідає сучасним умовам, потребує зміни на нове енергозберігаюче;
- провести автоматизацію технологічних процесів на залізничному транспорті з використанням енергозберігаючих технологій;
- реконструювати систему опалення ремонтних цехів залізниць;
- враховувати людський фактор. Працівники залізничних підприємств повинні економічно споживати електроенергію;
- провести реконструкцію системи освітлення та встановити енергозберігаючі технології.

На сьогодні, в умовах економічної кризи, питання енергозбереження на залізничному транспорті є особливо важливим. Тому реалізація розроблених пропозицій дозволяє скоротити експлуатаційні витрати на енергоносії та підвищити ефективність роботи залізничного транспорту загального користування.

УДК 656.342:338.47

**ЕФЕКТИВНІСТЬ ФУНКЦІОНУВАННЯ
ПІДСИСТЕМИ МІСЬКОГО
ПАСАЖИРСЬКОГО ТРАНСПОРТУ**

Приймук О.Р., к.е.н., доцент (ДЕТУТ)

Транспортна система України на сучасному етапі розвитку суспільства являє собою сукупність транспортних засобів та обладнання, що забезпечують перевезення пасажирів та вантажів між населеними пунктами та в її межі.

Основними елементами міської пасажирської транспортної системи України, що складає її підсистему є: рухомий склад, виробничо-технічна база, заводи по ремонту рухомого складу і виготовленню запасних частин, технічні засоби зв'язку та управління, адміністративні та житлові будинки, кадрове забезпечення, органи управління. Ефективне та надійне функціонування міської пасажирської транспортної системи досягається лише в умовах повної відповідності складових компонентів усіх основних підсистем та їх постійної взаємодії в роботі, направленої на кінцеву мету – найбільш повного, своєчасного та якісного задоволення